

Användningsområden för biotopdatabasen?

Sammanfattning av rundabordssamtal

Vad finns det för möjligheter och begränsningar med biotopdatabasen?

Biotopdatabasen ger ett brett stöd för planering, analys och beslutsfattande kring natur och grönstruktur i städer. Den kan användas för klimatanpassning, både för analyser och val av åtgärder (naturbaserade eller tekniska) och att se gröna samband ur ett större perspektiv.

Databasen fungerar som ett viktigt planerings- och beslutsunderlag, särskilt i tidiga skeden och i detaljplanearbete. Den hjälper till att förtydliga värdet av grönstruktur och ekosystemtjänster, både på stadsdelsnivå och ner till enskilda fastigheter, och stödjer argumentation för bevarande, restaurering och utveckling av naturmiljöer.

Den möjliggör också analyser över tid och rum genom att ge underlag till förändringsanalyser angående biotopernas fördelning inom ett visst område och hur biotoperna omvandlas. Biotopdatabasen underlättar att identifiera och utveckla ekologiska samband inför skötsel och restaureringsåtgärder med hjälp av spridnings- och friktionsanalyser. Detta gör det lättare att förstå helheten, prioritera åtgärder, bedöma restaureringspotential och följa upp utveckling.

Vidare bidrar databasen till visualisering, kommunikation och pedagogik. Till exempel genom kartor, statistik och jämförelser över tid eller mellan kommuner, vilket underlättar dialog med politiker och allmänhet. Den underlättar också arbetet med att synliggöra ekosystemtjänster, ända ner på fastighetsnivå.

Den ger stöd för mer konkreta tillämpningar, som skötsel av parkmark och naturtyper, investeringsbeslut, kompensation, poängsättning av biologisk mångfald samt identifiering av behov av inventeringar och databrister.

Biotopdatabasen har flera begränsningar kopplade till användbarhet, data och tillämpning. Den stora mängden information gör den ibland svåröverskådlig. Den kräver både bakgrundskunskap och aktiv hantering som gör att den kan vara svår att förstå och använda, särskilt för nya eller externa användare.

Datakvaliteten är en utmaning, då indata kan vara osäkra, daterade och sakna realtidsuppdatering, vilket kräver ett källkritiskt förhållningssätt. Dessutom kan det finnas risk för tekniska begränsningar, exempelvis svårigheter att integrera med andra system.

Vidare finns utmaningar i hur resultaten tolkas och används. Användningen är även begränsad till relativt få kommuner, vilket påverkar jämförbarhet och utveckling.

Hur kan biotopdatabasen kombineras med andra GIS-underlag?

Biotopdatabasen kan kombineras med andra GIS-underlag för att skapa mer heltäckande analyser och bättre beslutsunderlag. Genom att koppla den till planeringsdata, som framtida exploateringsområden, kan man göra prognoser och planera kompensationsåtgärder för förlorad grönstruktur.

Den kan även integreras med ekologiska och miljörelaterade data. Till exempelvis om invasiva arter, artrika vägkanter och spridningsrisker samt med data från andra aktörer som Trafikverket.

Vidare finns stor potential i att kombinera databasen med kulturhistoriska underlag, såsom RAÄ:s fornlämningsdata och historiska kartor, för att fånga biologiskt kulturarv och tidigare markanvändning.

Databasen kan också användas för sociala analyser, till exempel för att undersöka tillgängligheten och barriärer till parkområdena.

Slutligen lyfts möjligheten att använda AI i kombination av annan avancerade data för att utveckla analyser ytterligare, även om det finns frågor kring detta i praktiken.

Övriga idéer och synpunkter

Övriga synpunkter är att biotopdatabasen är komplext med mycket information. Det finns behov av en manual om hur man kan använda den. Vore bra om kartan gick att visa i mobilen för att kunna använda den på plats.